

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/116/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200357
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200357.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: PPA Trend s.r.o., so sídlom v Bratislave, Krapatské námestie 10, IČO: 36 198 471, právne zastúpený: JUDr. Peter Molitoris, advokát, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného - oznámenie z 30. novembra 2013, č. PPZ-B-2378-001/2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. marca 2015, č.k. 1S 43/2014-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. marca 2015, č.k. 1S 43/2014-35, p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 26. marca 2015, č.k. 1S 43/2014-35 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného - oznámenie č. PPZ-B-2378-001/2013 z 30. novembra 2013 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 70,- € titulom náhrady súdneho poplatku do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu a ďalším výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu JUDr. Petra Molitorisa trovy právneho zastúpenia vo výške 284,04 € do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 53, § 57 ods. 1 a ods. 2, § 59 ods. 1 až ods. 3 a § 60 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) a skonštatoval, že účastník konania môže správnom konaní konať buď samostatne alebo prostredníctvom

svojho zástupcu. Správny poriadok umožňuje, aby sa procesne spôsobilá osoba na účely správneho konania dala zastupovať inou právnickou alebo fyzickou osobou spĺňajúcou podmienky podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s ktorou uzavrela dohodu o plnomocenstve alebo zmluvu o poskytovaní právnych služieb podľa zákona č. 586/2003 Z.z.. Je to možnosť, nie povinnosť, záleží teda na vôli tejto osoby, či bude správnom konaní konať sama alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Zvolený zástupca musí konať osobne. Aj keď je procesne spôsobilý účastník konania zastúpený, nie je tým pozbavený práva robiť úkony v konaní sám, ani povinnosti na výzvu správneho orgánu urobiť úkon, ktorý môže splniť len on sám (napríklad dostaviť sa osobne na predvolanie v zmysle § 41 ods. 1 zákona o správnom konaní).

Ďalej krajský súd uviedol, že uzavretím dohody o plnomocenstve, respektíve zmluvy o poskytovaní právnych služieb vznikne zmluvné zastúpenie medzi splnomocniteľom - účastníkom konania a splnomocnencom - advokátom, respektíve iným zástupcom, t.j. právny vzťah, ktorý treba z hľadiska správneho konania považovať za „interný“ vzťah medzi týmito osobami, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia osobitných predpisov.

Ak má účastník konania zástupcu na celé konanie, zákon je v tomto smere jednoznačný, doručí sa rozhodnutie iba tomuto zástupcovi, ak ho nemá, musí sa doručiť účastníkovi konania. V právnej praxi však niekedy správny orgán z opatrnosti doručí písomnosti aj zástupcovi, aj účastníkovi konania. V takom prípade však právne účinky doručenia nastanú len vtedy, keď zásielka bude riadne doručená zástupcovi (je bezpredmetné, či zástupcovi bude doručená skôr alebo neskôr ako účastníkovi konania). Ak by však správny orgán doručoval písomnosť len účastníkovi, a nie jeho zástupcovi, išlo by o porušenie zákona, dôsledkom ktorého by bola právna neúčinnosť doručenia (písomnosť sa nedoručila tomu, komu sa podľa zákona mala).

Krajský súd ďalej poznamenal, že z obsahu administratívneho spisu mal nesporne za preukázané, že prvostupňové rozhodnutie bolo doručené žalobcovi 8. augusta 2013, respektíve 9. augusta 2013, dátum nie je dobre čitateľný z doručky a právnomu zástupcovi bolo prvostupňové rozhodnutie doručované dvakrát. Prvýkrát bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie 30. augusta 2013, opakované doručenie bolo vykonané 2. septembra 2013, zásielka bola uložená na pošte 2. septembra 2013 a zásielka bola vrátená späť správnomu orgánu. Dátum, kedy bola vrátená zásielka správnomu orgánu je tiež nečitateľný. Druhýkrát bolo prvostupňové rozhodnutie doručované právnomu zástupcovi žalobcu 1. októbra 2013, kedy bolo rozhodnutie osobne prevzaté.

Žalobca podal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu na poštovú prepravu 24. augusta 2013, správnomu orgánu bolo doručené 28. augusta 2013. Právny zástupca žalobcu podal tiež odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu na poštovú prepravu 16. októbra 2013 a odvolanie bolo doručené správnomu orgánu 22. októbra 2013.

V zmysle ustanovenia § 53 zákona o správnom konaní každý účastník konania má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu. Správny poriadok vychádza z tzv. princípu generálnej klauzuly, ktorý znamená, že účastník konania, respektíve jeho zástupca sa môže odvolať proti každému prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Je to dané zásadou dvojinstančnosti správneho konania, ktorá vyjadruje, že každé rozhodnutie správneho orgánu je preskúmateľné ešte ďalšou inšinciou v odvolacom konaní za predpokladu, že k tomuto dal účastník konania podnet podaním odvolania. Odvolacie konanie je ovládané dispozičnou zásadou a účastník konania má možnosť voľby podať odvolanie, alebo nie. Na podanie odvolania je oprávnený účastník konania, ako aj zástupca účastníka konania, ktorý je výslovne splnomocnený na konanie pred správny orgánom. Podaním odvolania začína odvolacie konanie.

Ďalej krajský súd uviedol, že riadne podané odvolanie zakladá právny nárok účastníka konania na tom, aby správny orgán prijal jeho opravný prostriedok a uskutočnil postup predpísaný zákonom podľa ustanovenia § 56 až § 60a zákona o správnom konaní, čiže preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním. Odvolacie konanie má teda povahu konania začatého na návrh účastníka konania, odvolacie konanie teda

nemôže začať správny orgán z vlastného podnetu. Konanie sa začína dňom, keď odvolanie došlo orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, týmto momentom vznikajú práva a povinnosti účastníkov konania, ako aj správneho orgánu, ktorý už ďalej postupuje z úradnej povinnosti. O odvolaní rozhoduje vždy odvolací orgán avšak správny poriadok umožňuje, aby výnimočne o odvolaní rozhodol správny orgán, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie. Ak nejde o oneskorené alebo neprípustné odvolanie, je odvolací orgán povinný postupovať v súlade s ustanovením § 59 zákona o správnom konaní. To znamená, že správny orgán preskúma rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Ak ide o odvolanie, ktoré je podané oneskorene, t. j. po uplynutí lehoty na podanie odvolania, v takom prípade je odvolací orgán povinný postupovať podľa § 60 zákona o správnom konaní. Zo zákona výslovne vyplýva povinnosť odvolacieho orgánu preskúmať i oneskorené odvolanie. Oneskorené odvolanie je procesným úkonom, ktorý nie spôsobilý vyvolať právne účinky ako riadne odvolanie avšak môže byť zdrojom informácií, ktorými poukazuje na závažné skutkové alebo právne pochybenia v postupe prvostupňového orgánu, výsledkom ktorého je nezákonné rozhodnutie tohto orgánu. Cieľom preskúmania každého oneskoreného odvolania je preto posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov, keďže už rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť. Ak odvolací správny orgán zistí, že sú dané dôvody, pre ktoré sa povinne povoľuje obnova konania na návrh účastníka konania, postúpi vec prvostupňovému orgánu príslušnému na povolenie obnovy konania alebo bude postupovať podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku. Ak odvolací orgán zistí, že tu nie sú dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku, vyzrozumie o tejto skutočnosti účastníka konania, ktorý podal oneskorené odvolanie, listom.

Z administratívneho spisu mal krajský súd jednoznačne preukázané, že žalovaný sa odvolaním žalobcu podaným na poštu 24. augusta 2013 v predmetnom správnom konaní vôbec nezaoberal a ani o ňom nerozhodol. Žalovaný ani v oznámení (v napadnutom rozhodnutí) sa s predmetným odvolaním žalobcu tiež nevysporiadal. Predmetom napadnutého rozhodnutia (oznámenia) bolo len odvolanie právneho zástupcu zo 16. októbra 2013, ktoré žalovaný vyhodnotil ako oneskorene podané. Vôbec sa však žalovaný nezaoberal skutočnosťou, či toto podanie odôvodňuje preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania respektíve obnovu konania.

Podľa názoru krajského súdu v konaní správneho orgánu bola zistená iná vada, ktorá spočívala v nesprávnom postupe správneho orgánu, keď nerozhodol o podanom odvolaní žalobcu a napadnuté rozhodnutie tiež vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, keď správny orgán odvolanie právneho zástupcu žalobcu nevyhodnotil či toto podanie neodôvodňuje preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania respektíve obnovu konania, ak ho považoval za oneskorene podané, a preto krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 70,- € a v trovách právneho zastúpenia 284,08 €, a to za 2 úkony právnej služby po 134,- € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej - žaloba zo 6. marca 2014), 2x režijný paušál po 8,04 €.

II.

Odvolanie žalovaného

Žalovaný podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. marca 2015, č.k. 1S 43/2014-35, odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietla.

V podanom odvolaní žalovaný zrekapituloval v úvode priebeh správneho konania a konania pred

krajským súdom a skonštatoval, že odvolanie podáva z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku pretože rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný zastáva názor, že rozhodnutie žalovaného - oznámenie z 30. novembra 2013, č. PPZ-B-2378-001/2013 je v súlade so zákonom.

V podanom odvolaní žalovaný ďalej uviedol, že má za to, že odvolanie zástupcu žalobcu zo 16. novembra 2013 bolo podané oneskorene a správny orgán sa zaoberal skutočnosťou, či odvolanie zástupcu žalobcu zo 16. októbra 2016 neodôvodňuje preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania resp. obnovu konania, čo vyjadril aj v rozhodnutí žalovaného, i keď v predmetnom rozhodnutí žalovaného tieto skutočnosti, ktoré by odôvodňovali preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, resp. obnovu konania podľa § 60 správneho poriadku, absentujú. Ak by správny orgán zistil, že uvedené skutočnosti nastali, postupoval by v súlade s právnym poriadkom a príslušnými ustanoveniami správneho poriadku.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa žalobca nevyjadril.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalovanom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk <.) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na

takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolací súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného (oznámenie žalovaného) v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - oznámenie z 30. novembra 2013, č. PPZ-B-2378-001/2013, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu.

Jedným zo základných princípov, z ktorých vychádza právna úprava správneho konania v zákone č. 71/1967 Zb. je vytvoriť predpoklady pre to, aby účastníkom správneho konania bola zabezpečená účinná ochrana ich práv a právom chránených záujmov. Ide o súbor procesných povinností, ktoré ukladá správny poriadok správnym orgánom s cieľom, aby účastníci správneho konania z rôznych príčin neutrpeľi takú ujmu, ktorá by nepriaznivo ovplyvnila ich postavenie. Sem patrí aj rozhodovanie správnych orgánov podľa § 60 Správneho poriadku.

Ustanovenie § 60 Správneho poriadku upravuje špecifický procesný inštitút, ktorý iné procesné predpisy nepoznajú. Cieľom tohto inštitútu je preskúmanie oneskorene podaného odvolania a posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v situácii, keď je prvoinštančné rozhodnutie správneho orgánu právoplatné. Podané odvolanie voči tomuto rozhodnutiu je potrebné považovať za podnet účastníka sui generis, ktorý má povahu podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, resp. podnetu na nariadenie obnovy konania.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Oddelenie súkromných bezpečnostných služieb z 19. júla 2013, č.s. KRPZ-PO-B-14-009/2013 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“) bolo doručené žalobcovi ad manus, ktorý potvrdil prevzatie písomnosti na doručenke pripojenej k tomuto rozhodnutiu 8. augusta 2013. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo doručované dvakrát.

Prvé doručenie rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu právnomu zástupcovi žalobcu bolo vykonané na adresu zapísanú v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, keď na doručenke pripojenej k tomuto rozhodnutiu je uvedený dátum uloženia zásielky 2. septembra 2013, po neúspešnom opakovanom doručovaní. K vráteniu nedoručenej zásielky prvoinštančnému správnomu orgánu došlo z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote, pričom dátum, kedy bola zásielka vrátená správnomu orgánu do jeho dispozície, nie je možné z administratívneho spisu zistiť. Druhé doručenie rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu právnomu zástupcovi žalobcu bolo vykonané ad manus, keď právny zástupca žalobcu potvrdil prevzatie písomnosti na doručenke pripojenej k tomuto rozhodnutiu 1. októbra 2013.

Ďalej odvolací súd zistil, že proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu podal odvolanie žalobca prostredníctvom poštovej zásielky podanej na pošte 24. augusta 2013. Následne proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu podal odvolanie aj právny zástupca žalobcu v jeho mene prostredníctvom poštovej zásielky podanej na pošte 16. októbra 2013.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a z pripojeného administratívneho spisu je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalovaný sa vôbec nezaoberal odvolaním podaným žalobcom prostredníctvom poštovej

zásielky podanej na pošte 24. augusta 2013.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu a ním uvedenými dôvodmi, podľa ktorých bolo povinnosťou žalovaného zaoberať sa odvolaním podaným žalobcom prostredníctvom poštovej zásielky podanej na pošte 24. augusta 2013. Ak tak žalovaný neurobil, zaťažil správne konanie vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného, a preto je daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku. To žalovaný správny orgán v podanom odvolaní ani nespochybnil.

Vo vzťahu k preskúmvaniu rozhodnutia žalovaného, v časti včasnosti podania odvolania právnym zástupcom žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalovaný správny orgán postupoval správne, keď zisťoval, kedy nastali účinky doručenia pri prvom doručovaní rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu právnemu zástupcovi žalobcu a posudzoval včasnosť podania odvolania vo vzťahu k odvolaniu podanému právnym zástupcom žalobcu na poštovú prepravu 16. októbra 2013.

Tento záver potvrdzuje aj konštantná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej ak zásielka (rozhodnutie), určená adresátovi do vlastných rúk, bola riadne doručená, opakované doručovanie rozhodnutia je už nadbytočné a nemá význam na plynutie odvolacej lehoty (R 39/2007).

Podľa názoru odvolacieho súdu bol daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu, keď nie je možné podľa odvolacieho súdu z pripojeného administratívneho spisu zistiť, kedy došlo k vráteniu nedoručenej zásielky prvoinštančnému správnenému orgánu z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote, pri prvom doručovaní rozhodnutia právnemu zástupcovi žalobcu, hoci žalovaný v oznámení žalovaného z 30. novembra 2013, č. PPZ-B-2378-001/2013, konštatuje, že táto zásielka bola správnenému orgánu vrátená 25. septembra 2013. Predložený administratívny spis tento údaj neobsahuje.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne zaoberal skutočnosťou, či odvolanie právneho zástupcu žalobcu zo 16. októbra 2016 neodôvodňuje preskúvanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania resp. nariadenie obnovy konania, čo vyjadril aj v rozhodnutí žalovaného, i keď v predmetnom rozhodnutí tieto skutočnosti nerozobral do podrobností, len konštatoval, že tu nie sú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali preskúvanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, resp. nariadenie obnovy konania podľa § 60 Správneho poriadku, odvolací súd uvádza nasledovné.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že v oznámení žalovaného z 30. novembra 2013, č. PPZ-B-2378-001/2013, žalovaný bližšie nezdôvodnil, či oneskorené odvolanie právneho zástupcu žalobcu neodôvodňuje nariadenie obnovy konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, len skonštatoval, že odvolací orgán (žalovaný) okrem rozhodnutia skúmal aj odvolanie, čo do prípustnosti a včasnosti a obsahu § 60 správneho poriadku.

Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok na zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavou garantovaného postupu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ochrany práv účastníkov konania. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu musí v zmysle naplnenia tejto požiadavky obsahovať relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci.

Odvolací súd nespochybnuje právo účastníka správneho konania na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, nestotožnil sa však s názorom krajského súdu, podľa ktorého rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, keď žalovaný správny orgán pri rozhodovaní o odvolaní právneho zástupcu žalobcu nevyhodnotil, či toto podanie

neodôvodňuje preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, resp. nariadenie obnovy konania, ak ho považoval za oneskorené, a krajský súd preto zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie správneho orgánu podľa § 60 Správneho poriadku je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutím v zmysle § 247 Občianskeho súdneho poriadku len z toho hľadiska, či išlo skutočne o oneskorené alebo o neprístupné odvolanie, a či bol žalobca ukrátený na svojich právach nevykonaním odvolacieho prieskumu v správnom konaní. Preskúmaniu správnym súdom nepolieha tá časť odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu (oznámenia žalovaného), ktorým bolo odvolanie žalobcu podľa § 60 správneho poriadku vybavené ako oneskorené alebo neprípustné, v ktorej odvolací správny orgán žalobcovi oznamuje, prečo nevidí dôvody pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ani pre nariadenie obnovy konania (sp.zn. 5As 105/2008).

Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je podľa odvolacieho súdu potrebné posudzovať ako prostriedok tzv. dozorového práva. Na výkon tohto dozorového práva nemajú účastníci správneho konania právny nárok. Odložením podnetu ako nedôvodného, a teda nezrušením rozhodnutia, proti ktorému podnet smeruje, nezasahuje správny orgán do sféry subjektívnych práv účastníka konania, tie zostávajú týmto negatívnym výsledkom vybavenia podnetu nedotknuté. Taktiež správny akt, ktorým bolo účastníkovi konania oznámené vybavenie tohto podnetu nie je preskúmateľný v správnom súdnictve. Charakter výkonu dozorového práva má aj záver správneho orgánu, že nezistil dôvody, pre zrušenie či zmenu rozhodnutia napadnutého oneskoreným odvolaním podľa § 60 Správneho poriadku.

Z preskúmania rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve sú rovnako vylúčené aj tie časti odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ktoré sa zaoberajú otázkou, či skutočnosti uvedené v odvolaní neodôvodňujú nariadenie obnovy konania. Aj tu totiž odvolací súd skúma dôvody obnovy konania z úradnej moci, nejedná sa teda o rozhodnutie, ktorým by bol zamietnutý návrh účastníka správneho konania na povolenie obnovy konania (§ 63 ods. 1 Správneho poriadku).

Na základe vyššie uvedeného podľa odvolacieho súdu nie je možné v správnom súdnictve preskúmať záver žalovaného o naplnení, resp. nenaplnení podmienok pre preskúmanie rozhodnutia žalovaného mimo odvolacieho konania alebo pre nariadenie obnovy konania v zmysle § 60 Správneho poriadku. Ak žalobca tvrdí, že žalovaný sa možnosťou uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov nezaoberal, krajský súd v tejto časti preskúmať žalobou napadnuté rozhodnutie nemohol, a preto nebol daný ani dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že správny orgán pri odvolaní právneho zástupcu žalobcu nevyhodnotil, či toto podanie neodôvodňuje preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, respektíve nie je daný dôvod pre nariadenie obnovy konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nevyhovel podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. marca 2015, č.k. 1S 43/2014-35, ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd na záver dodáva, že na základe preskúmania záhlavia prvopisu rozhodnutia krajského súdu (čl. 35) a výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel: Sro, vložka číslo: 22311/P ku dňu vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu (26. marec 2015) zistil, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí v súlade s § 157 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku presne neoznačil účastníkov konania, keď namiesto obchodného mena žalobcu FILIP Security, s.r.o., zapísaného v obchodnom registri ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, uviedol „Filip Security, s.r.o.". Odvolací súd krajskému súdu ukladá povinnosť podľa § 222 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 164 Občianskeho súdneho poriadku vydať opravné uznesenie,

ktorým opraví v záhlaví rozhodnutia krajského súdu vyššie uvedenú chybu v písaní a doručiť ho účastníkom konania.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, nárok na náhradu trov konania si neuplatnil (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v konaní úspech nemal, nevzniklo mu právo na náhradu trov konania, navyše keď správny orgán zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.